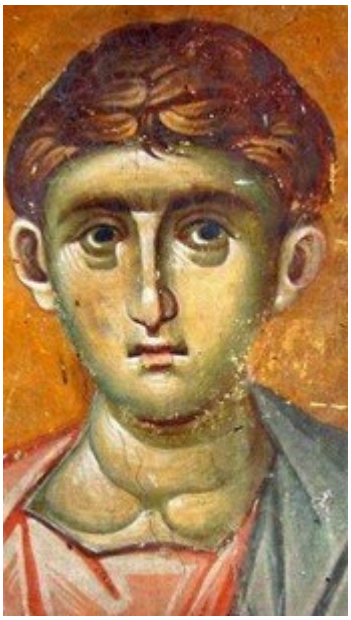
05.10.2013 г. / 22:10:07

Вяра

19.10 по еретическия, †06 октомври по православния календар - Свети апостол Тома

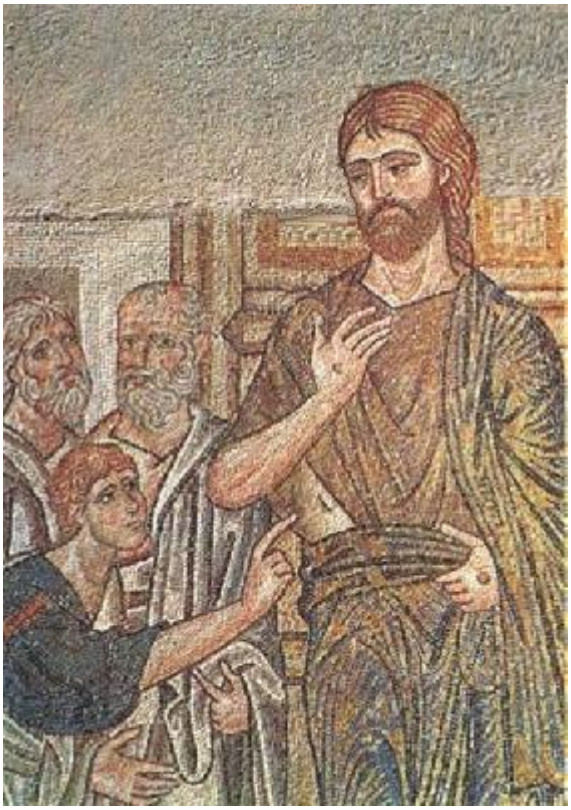
Житие на свети апостол Тома (I в.)

Свети Апостол Тома. Фрагмент от стара стенопис. Селището Карея, Света Гора-Атон

Свети апостол Тома, наричан Близнак, се родил в галилейския град Панеада. По време на пребиваването си между хората на земята нашият Господ Иисус Христос обикалял градове и села, поучавал народа и изцелявал всякакви болести. Тома чул проповедта Му и като видял чудесата Му, се прилепил към Него с цялата си душа. Вървял след Него, насищал се със сладките Му слова, съзерцавал пресветия Му лик и се удостоил Господ да го причисли към лика на дванадесетте апостоли, които Го съпровождали до спасителните Му страдания. След възкресението на Господа с

недоверието си към думите на апостолите свети Тома още повече усилил вярата в Христовата Църква. Защото, когато останалите ученици казали: “Видяхме Господа”, той не искал да им повярва, докато не види сам Христа и не се докосне до раните Му. Когато изтекли осем дни от Възкресението, учениците били събрани заедно и Тома бил с тях, Господ им се явил и му казал:

Уверение на свети апостол Тома. Фрагмент от стара мозайка, Гърция

“- Дай си пръста тук, и виж ръцете Ми; дай си ръката и тури в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ.”

Като видял Христа и се докоснал до живоносните Му ребра, той възкликнал:

“- Господ Мой и Бог Мой!”

Станалото с него по най-нагледен начин убеждава всички в истинността на възкресението Господне, защото Христос се

явил на учениците си не като призрак и не с някакво друго тяло, а със същото, с което страдал заради нашето спасение.

След възнесението на Иисуса Христа на небето и слизането на Светия Дух апостолите хвърлили помежду си жребий - кой къде да проповядва Божието Слово. На апостол Тома се паднало да иде в Индия, за да просвети потъналите в езичество страни и да научи на истинската вяра живеещите там народи - партяни и мидяни, перси и гиркани, бактрийци и брахмани, и най-отдалечените обитатели на Индия.

Той бил много нажален, че отива сред такива диви народи, но Господ му се явил във видение и го укрепил, заповядал му да бъде мъжествен и да не се плаши. Обещал му да бъде с него. Скоро му посочил и възможност да проникне в тези страни.

Индийският цар Гундафор поискал да си построи изящен дворец и изпратил в Палестина своя търговец Аван, за да намери там такъв изкусен и опитен строител, който да може да му построи палат като на римските императори. Господ заповядал на Тома да иде с Аван в индийските страни. Когато търговецът пристигнал в Панеада да търси изкусни архитекти, апостолът се срещнал с него и се представил като вещ в строителското изкуство. Аван го наел, качил се с него на един кораб и с попътния вятър потеглили към Индия.

Когато корабът влязъл в пристанището на един град, чули звуци от тръба и други музикални инструменти. Царят на града омъжвал дъщеря си и изпратил глашатаи да оповестят навред - да се съберат на бракосъчетанието бедни и богати, роби и пришълци, а който не искал да дойде, щял да отговаря пред царския съд. Като чули това, Аван и Тома, опасявайки се да не разгневят царя, ако не се подчинят, отишли на брачното тържество в царския двор. Когато всички седнали и започнали да се веселят, апостолът приседнал накрая и, без да яде и да

се весели, потънал в размисъл. Всички гледали на него като на странник и другоплеменник. Ония, които лежали редом, му казали:

- Защо си дошъл, щом нищо не ядеш и не пиеш?

Апостолът им отвърнал:

- Дойдох не за да ям и да пия, а за да изпълня волята на царя, защото глашатаите гръмко оповестиха, че който не се яви, подлежи на царски съд.

Сред пируващите се намирала една жена - еврейка, която свирела прекрасно на флейта и на всеки от присъствуващите припявала някакво приветствие. Като видяла Тома, който не участвувал във веселбата, а често вдигал очи към небето, разбрала, че е иудеин и му изпяла на еврейски: “Един е Бог на иудеите, сътворил небето и земята.”

Апостолът слушал припева с удоволствие и я помолил да го повтори няколко пъти.

Виночерпецът видял, че апостолът не се весели, ударил го по лицето и му казал:

- Поканен си на сватба, не стой печален, а се весели и пий заедно с другите.

Тогава апостолът му отвърнал:

- Господ да ти въздаде за това още в този живот и нека да видя ръката, която ме удари, влачена от куче, за показ на мнозина!

След известно време виночерпецът отишъл на кладенеца, за да донесе на гостите вода за разреждане на виното. Внезапно го нападнал един лъв, повалил го, умъртвил го и като му изпил кръвта, се отдалечил. Тогава дошли кучета, разкъсали тялото

му, а един черен пес, като захапал дясната ръка, я повлякъл на пиршеството и я хвърлил пред всички. Като видели това, пируващите изпаднали в ужас и взели да питат чия е ръката. Жената, която свирила на флейта, възкликнала:

- Нещо чудно и тайнствено става тук: сред нас на пира е или Бог, или Божий пратеник. Защото видях как виночерпецът удари един човек и чух този човек да казва на еврейски: “Нека да видя дясната ти ръка, влачена от куче, за показ на мнозина”, което, както всички виждате, се сбъдна.

След думите страх обзел всички.

Като чул за станалото, царят поканил при себе си свети апостол Тома и му казал:

- Влез в двореца и благослови омъжената ми дъщеря.

Апостолът влязъл в спалнята и взел да наставлява новобрачните за целомъдрие и съхранение на девството. Помолил се за тях, благословил ги и си отишъл. Младоженците видели насън Иисус, Който им се явил в образа на апостол Тома, и с любов ги прегърнал. Мъжът помислил, че пред него е Тома, и казал:

- Ти излезе оттук преди всички, как се оказа отново тук?

Господ му отвърнал:

- Аз не съм Тома, а негов брат, и всички, които се отрекат от света и Ме последват така, както той, ще бъдат не само Мои братя в бъдещия живот, но и ще наследят Моето царство. И тъй, не забравяйте, деца Мои, какво ви посъветва Моят брат, и ако по неговия съвет запазите непорочно девството си, то ще се удостоите с нетленни венци в Моя небесен чертог.

Като казал това, Господ станал невидим. Щом се събудили, те си разказали какво били видели насън, станали и цяла нощ

се молили усърдно на Бога. Думите, които чули, скътали в сърцата си като драгоценни бисери.

На сутринта царят влязъл в спалнята на новобрачните и ги намерил да седят далеч един от друг. Той ги попитал с недоумение по каква причина са седнали така и те му отвърнали:

- Молим се Бог да ни даде сили до края на дните си да съблюдаваме пълно целомъдрие, в каквото сме сега, за да се увенчаем в небесния чертог с нетленни венци, както ни обеща Господ, когато ни се яви.

Тогава царят разбрал, че странникът, който бил в двореца, ги убедил да запазят девството си и се разгневил страшно. Изпратил начаса слугите си, за да хванат апостола, но те не го намерили, защото заедно с Аван той вече бил отплавал за Индия.

С пристигането си те се представили на индийския цар Гундафор и Аван му казал:

- Ето, господарю, доведох ти от Палестина изкусен строител, за да ти направи палат, какъвто желаеш.

Царят се зарадвал, показал на Тома мястото, където да построи палата, определил размерите му, дал му много злато за строежа и заминал за друга страна.

Като получил златото, Тома започнал да го раздава на нуждаещите се - бедни и просяци, подвизавал се в проповядване на Евангелието, обърнал мнозина към вярата в Христа и ги кръстил. В това време младежът, който по съвета на Тома обещал да пребъдва в девство заедно със съпругата си, като чул, че апостолът проповядва в Индия Христа, пристигнал заедно с нея. Светият апостол ги наставил в Христовата вяра и ги кръстил. Девицата получила името

Пелагия и впоследствие проляла кръвта си за Христа, младият човек бил наречен Дионисий и впоследствие се удостоил с епископски сан. Те се върнали с благословението на апостола в отечеството си, за да разпространяват славата на Божието име, да обръщат неверниците към Христа и да строят в градовете църкви.

След две години царят изпратил да попитат апостола, скоро ли ще бъде готов дворецът. Апостолът отвърнал, че му останал само покривът. Царят се зарадвал, защото смятал, че Тома наистина строи обещаното и му изпратил още много злато, като поръчал по-скоро да направи великолепен покрив на палата.

Като получил златото, апостолът вдигнал очи и с протегнати към небето ръце казал:

- Благодаря Ти, Господи Човеколюбче, че по различни пътища устройваш спасението на човеците!

И пак раздал царското злато на ония, които го молели за помощ, а сам продължил да проповядва Божието слово.

Минало известно време, царят научил, че Тома даже не е започнал да изпълнява неговата заповед, че всичкото злато е раздадено на бедняците, а строителят и не мисли за постройката, а обикаля по градове и по села, проповядва някакъв нов Бог и върши дивни чудеса. Царят се разгневил много и изпратил слугите си да хванат апостола. Когато го завели, той го попитал:

- Построи ли палата?

Тома отвърнал:

- Построих го великолепен и прекрасен.

Тогава царят рекъл:

- Да идем и да видим твоя дворец.

Апостолът му казал:

- В този живот не можеш да го видиш, но когато си отидеш оттук, ще го видиш и с радост ще се настаниш и ще живееш в него вечно.

Царят си помислил, че му се присмива. Много се оскърбил и заповядал да го хвърлят в тъмница заедно с търговеца Аван, който го бил намерил. Трябвало да стоят там в мъчително очакване на тежкото смъртно наказание: царят смятал да ги одере живи и да ги изгори на клада.

В тъмницата Аван започнал да упреква апостола:

- Ти излъга и мене, и царя, като се представи за изкусен строител. Ето, че разпиля без полза царското злато и погуби живота ми. Заради теб и аз страдам, и ме чака люта смърт: царят е жесток и ще ни погуби и двамата.

Апостолът започнал да го утешава:

- Не бой се, още не е дошло време за умиране. Ще бъдем живи и свободни, и царят ще ни окаже почести за палата, който съм му направил в Царството Небесно.

Същата нощ се разболял братът на царя и пратил да му кажат:

- Бях в скръб заради твоята мъка и скръбта ми донесе болест, от която сега умирам.

Веднага след това царският брат наистина умрял. Царят забравил предишното си огорчение поради новата мъка и взел да ридае безутешно за смъртта на брат си. Ангел Божий взел душата на умрелия и я възнесъл в небесните селения. Докато обикаляли небесните обители, той показал множество

великолепни и блестящи палати, сред които имало един толкова прекрасен и блестящ, че било невъзможно да се опише красотата му. Ангелът попитал душата:

- В кой от тях би искала да живееш?

А душата с поглед, вперен в прекрасния палат, казала:

- Ако можеше да остана, пък било и в някой ъгъл на този палат, нищо друго не искам.

Ангелът казал:

- В този палат не може да живееш, понеже е на брат ти. Построи го пришълецът Тома, когото познаваш, с неговото злато.

Душата казала:

- Моля те, господарю, пусни ме да отида при брат си и да купя от него двореца, защото той още не е виждал красотата му. Като го купя, пак ще дойда тук.

Тогава ангелът върнал душата в тялото. Умрелият веднага оживял и сякаш събуден от сън, взел да пита наобиколилите го за брат си и ги молил по-скоро царят да дойде при него. Щом узнал, че брат му е оживял, царят много се зарадвал и побързал да отиде при него. Радостта му била неописуема, когато го видял жив. Възкръсналият казал:

- Царю, знам, че ме обичаш като свой брат. Знам, че плака безутешно за мен и че ако можеше да ме избавиш от смъртта, не би пожалил дори половината си царство.

Царят отвърнал:

- Да, наистина е така.

- Ако толкова ме обичаш, няма да ми откажеш едно нещо.

- Всичко, каквото имам в царството си, ще ти дам, любими братко - и с клетва потвърдил обещанието си.

Тогава възкръсналият казал:

- Дай ми палата, който имаш на небето, и вземи за него всичкото ми богатство.

Като чул тези думи, царят се смутил и останал безмълвен, сякаш загубил дар-слово. След известно време рекъл:

- Какъв палат имам на небето?

- Наистина, на небето имаш палат, за който не знаеш и какъвто никога не си виждал. Построил ти го е Тома, когото държиш в тъмница. Аз го видях и се удивлявах на неописуемата му красота. Молих да ме пуснат в някой негов ъгъл, но не ми разрешиха. Ангелът, който ме водеше, каза: “Не може да живееш в него, защото дворецът е на брат ти, построи му го Тома, когото познаваш.” Помолих ангела да ме пусне при теб, за да купя двореца ти. И тъй, ако ме обичаш, дай ми го и вземи за него цялото ми богатство.

Тогава царят се зарадвал за оживелия си брат и за двореца, който имал на небето, и казал:

- Обични братко, аз се заклех да ти дам всичко, над което имам власт на земята, но двореца, който е на небето, не съм ти обещавал. Но ако искаш, имаме на разположение строител, който може да ти съгради същия.

Като казал това, царят веднага изпратил слугите си в тъмницата, за да изведат свети Тома и търговеца Аван. Когато се явили пред него, той побързал да посрещне апостола паднал в нозете му и молил да му прости греха, сторен по неведение. Като въздал благодарност на Бога, свети Тома започнал да поучава двамата братя във вярата в Господа

Иисуса Христа, а те с вътрешно умиление и любов слушали думите му. Скоро след това ги кръстил и ги научил да живеят като християни, а те, като раздавали милостиня, си направили вечни обители на небесата. След като останал при тях известно време и ги укрепил в светата вяра, апостолът посетил и околните градове и села, подвизавайки се в делото за спасение на човешките души.

Докато Тома просвещавал с проповедта на Евангелието индийските земи, дошло време за честното преставяне на Божията Майка и апостолите, пръснати в различни страни, били взети на облаци и пренесени в Гетсимания при одъра на преблагословената Дева. Тогава и свети апостол Тома бил взет на облак от Индия, но не успял да пристигне за деня на погребението на богопрославеното тяло на Пречистата Богородица. Това станало по Божий промисъл, за да се уверят вярващите, че Божията Майка била взета с тяло на небето. Защото, както чрез неверието на Тома при възкресението на Господа Иисуса Христа се утвърдихме във вярата, така и за вземането в плът на Пречистата Дева Мария на небето научихме поради закъснението му. Апостолът пристигнал чак на третия ден след погребението и се опечалил, че не бил в Гетсимания, за да изпрати с останалите апостоли тялото на Божията Майка. Тогава по общо съгласие светите апостоли отворили гробницата за свети Тома, за да види пречестното тяло, да му се поклони и да се утеши в мъката си. Но когато отворили гробницата, тялото не било там, останала била само плащаницата. И тогава всички повярвали, че подобно на Сина Си Божията Майка възкръснала на третия ден и била взета с тяло на небето.

След това светият апостол се завърнал в индийските страни, за да проповядва Христа, и обърнал мнозина във вярата чрез знамения и чудеса. В град Малипур просветил много от жителите му с проповед на Евангелието и ги утвърдил в

светата вяра със следното чудо. На едно място имало повалено дърво с необикновено големи размери, което не само хора, но и слонове не можели да помръднат. Апостол Тома завързал дървото на пояса си, извлякъл го на 10 стадия (приблизително 2 километра) и го оставил за градеж на Господен храм. Като видели това, вярващите още повече се укрепили, а мнозина от езичниците станали вярващи. Апостолът направил там и друго чудо, още по-голямо от първото. Един езически жрец убил сина си и обвинил свети Тома:

- Той уби сина ми.

Сред народа започнало вълнение и тълпата, която се събрала, хванала свети Тома и настоявала съдът да го осъди като убиец. Понеже не се намерил човек, който да свидетелствува, че е невинен, то Христовият апостол започнал да моли съдията и народа:

- Пуснете ме и ще питам убития, да каже в името на Моя Бог кой го е убил.

Всички се събрали при тялото на убития жречески син. С очи, отправени към небето, Тома се помолил на Бога и после казал на мъртвеца:

- В името на моя Господ Иисус Христос, заповядвам ти, младежо, да кажеш кой те уби!

Мъртвецът веднага отговорил:

- Уби ме баща ми.

Тогава всички възкликнали:

- Велик е Богът, Който проповядва Тома.

Апостолът бил освободен, а жрецът сам паднал в ямата, която бил изкопал за апостола. След чудото огромно

множество се обърнало към Бога и приело кръщение от апостола.

След това той отишъл в още по-отдалечената Каламидска страна, където управлявал цар Муздий. С проповедта си за Христа обърнал във вярата една жена на име Синдикия, племенница на Мигдония, жена на царския любимец Каризий. Синдикия убеждавала Мигдония да познае истината и да повярва в Единия Бог, Създател на вселената, Когото проповядвал Тома. Тогава Мигдония казала:

- Бих искала да видя този човек, който проповядва истинния Бог, и да чуя от него за учението.

Синдикия отвърнала:

- Ако искаш да видиш Божия апостол, облечи се като проста и бедна жена, за да не те познаят, и ще отидем заедно.

Мигдония така и направила, и отишла със Синдикия. Намерили апостола, който проповядвал сред голяма тълпа от прости и бедни люде. Те се смесили с тях, за да слушат учението на Тома, който говорил много за Господ Иисус Христос и ги поучавал да вярват в Него. Говорил им и за смъртта, за съда, за геената и за Божието царство. Докато слушала, Мигдония изпитала сърдечно умиление и повярвала в Христа. Върнала се в къщи и през цялото време размисляла за думите на апостола. Разговаряла с племенницата си Синдикия за Христа и се утвърждавала в любов към Него. Оттогава започнала да се гнуси от неверниците като от Божии врагове и да избягва всякакво общение с тях на пиршествата и в разговори. Започнала да страни и от светски развлечения. Решила да прекрати съпружеското съжителство с мъжа си. Това много го наскърбило и понеже не могъл да я застави да промени решението си, започнал да моли цар Муздий да изпрати жена си, царица Тертиана, да уговори Мигдония да не

се гнуси от съпружеското им съжителство (царица Тертиана и Мигдония, жената на Каризий, били сестри). Царицата отишла при Мигдония и я попитала, защо не се покорява на мъжа си.

Мигдония отвърнала:

- Защото е езичник и Божий враг, а аз съм рабиня на Единия истинен Бог, Иисус Христос, и не искам да бъда оскверняване от невярващ и нечист човек.

Тертиана пожелала да узнае, кой е Иисус Христос, Когото Мигдония нарича истинен Бог. Тогава Мигдония разказала за проповедта на апостол Тома и за истинската вяра. В желанието си да научи повече за Христа и за вярата, Тертиана пожелала да види самия апостол и да чуе проповедта му. Посъветвала се с Мигдония и тайно изпратила да го извикат. Двете взели да го умоляват да ги настави в истинския път. Той им проповядвал за Христа, просветил ги със светлината на вярата, умил ги чрез купела на светото кръщение и ги наставил да спазват Божиите заповеди и да бъдат добродетелни. Всичко, каквото чули, те скътали в сърцата си и приели да служат на Господа в чистота и да не влизат в общение със съпрузите си, понеже били неверници. С Божията сила апостолът продължавал да върши множество чудеса и да изцелява всякакви недъзи. Като виждали знаменията, които вършел, и слушали учението му, мнозина не само от простия народ, но и от царедворците, се обръщали към Христа. Азан, един от царските синове, повярвал и свети Тома го кръстил, защото сам Господ действувал чрез апостолите, като умножавал Своята Църква и разпространявал славата на Името Си.

Като се върнала от Мигдония, царица Тертиана посветила времето си на пост и молитва и отказвала плътско съжителство с мъжа си. Царят се изненадал от промяната у жена си и казал на Каризий:

- Исках да ти върна жената, а загубих собствената си, и тя взе да се отнася към мен по-лошо, отколкото твоята към теб.

Тогава двамата с най-голяма строгост взели да разследват и да търсят причините за промяната у жените си и научили, че някакъв чужденец - пришълец на име Тома, като ги запознал с Христовата вяра, ги убедил да прекратят съпружеското си съжителство. Научили, че и царският син Азан, мнозина служители от царския дом, както и от началниците и неизброимо множество от простолюдието чрез проповедта на Тома повярвали в Христа. Това ги разгневило и като хванали апостола, го хвърлили в тъмница. После го изправили на съд пред царя. Той го попитал:

- Какъв си ти - роб или свободен?

Тома казал:

- Аз съм роб на Този, над Когото ти нямаш власт.

- Виждам, че си лукав роб, избягал от господаря си, и си дошъл тук да развращаваш хората и да смущаваш жените ни. Кажи, кой е господарят ти?

- Моят господар е Господарят на небето и земята, Бог и Творец на всяка твар. Той ме изпрати да проповядвам Неговото свято Име и да изваждам хората от заблудата.

- Измамнико, стига с тия коварни приказки, а се подчини на заповедта ми: както отвърна с хитрост от нас жените ни, за да не се събираме, така ги обърни отново към нас. Защото, ако не направиш така, че жените ни да живеят с нас в предишната любов и общение, те чака страшна смърт.

Апостолът отвърнал:

- Не подобава на Христови рабини да имат съпружеско общение с беззаконни мъже и вярващите да бъдат

оскверняване от злочестиви неверници.

Като чул това, царят заповядал да донесат нажежени железни листове и сложили върху тях апостола с боси нозе. Изведнъж обаче под тях се появила вода, която ги изстудила. След това го хвърлили в разпалена пещ, но на другия ден той излязъл от нея жив и невредим.

Тогава Каризий посъветвал царя:

- Застави го да се поклони и да принесе жертва на бога на слънцето, за да разгневи с това своя Бог, Който го пази невредим в мъченията.

Но когато завели апостола при идола на слънцето, идолът веднага се разтопил като восък. Вярващите ликували, като виждали могъществото на Небесния Бог, и много невярващи се обърнали към Господа. Жреците възроптали срещу Тома заради унищожения идол, а царят, извънредно опечален, размислял как да го погуби. Страхувал се обаче от народа, от слугите си и от множеството велможи, които били повярвали в Христа.

Тогава взел Тома и заедно с войниците си излязъл извън града. Всички помислили, че иска да види някое чудо от апостола. Като изминали около хиляда метра, царят го предал на петима войници, заповядал им да се изкачат на планината и там да го пронижат с копия, а самият той се отправил към град Аксиум. Царският син Азан и един човек на име Сифор последвали апостола и като го догонили, плакали за него. Тогава Тома измолил от войниците разрешение да се помоли. Помолил се на Господа, ръкоположил Сифор за свещеник, а Азан за дякон, и им заповядал да се грижат за умножението на вярващите и разпространението на Христовата Църква.

След това петимата войници го пронизали с копия и той

издъхнал. Сифор и Азан дълго го оплаквали и погребали подобаващо светото му тяло. След погребението останали на гроба на апостола, потънали в скръб. И ето че светецът им се явил и им заповядал да отидат в града и да утвърждават братята във вярата. Като следвали заповедта на своя учител, подпомагани от молитвите му, те управлявали благополучно Христовата Църква. Цар Муздий и Каризий дълго време мъчили жените си, но не успели да ги склонят да изпълнят желанието им. Разбрали, че докато са живи, няма да им се подчинят и ги оставили да живеят свободно, по своя воля. Като се освободили от бремето на съпружеското иго, жените прекарали живота си в строго въздържание и молитва, служейки ден и нощ на Господа, и с добродетелния си живот принесли голяма полза за Църквата.

Няколко години по-късно един от синовете на Муздий започнал да беснува и никой не можел да го изцели, защото бесът, който се намирал в него, бил много свиреп. Царят, извънредно много потиснат от болестта на сина си, намислил да отвори гробницата на светия апостол, да вземе кост от тялото му и да я завърже на врата на сина си, за да го избави от бесовското мъчение, защото бил чувал, че приживе свети Тома изгонил много бесове. Когато се решил на това, явил му се насън апостолът и казал:

- На живия не повярва, от мъртвия ли търсиш помощ? Но остави безверието и моят Господ Иисус Христос ще бъде милосърден към теб.

Този сън усилил желанието на царя да отвори гробницата на апостола. И той отишъл на мястото, където бил погребан свети Тома, отворил гроба, но не намерил мощите му, защото един християнин тайно ги бил занесъл в Месопотамия, където ги положил на подобаващо място. Царят взел пръст от мястото и я завързал на врата на сина си с думите:

- Господи Иисусе Христе, по молитвите на Твоя апостол Тома изцели сина ми и аз ще повярвам в Теб.

И бесът тутакси излязъл, а момчето оздравяло. Тогава цар Муздий повярвал в Христа и заедно с велможите си бил кръстен от свещеника Сифор. Сърцата на вярващите се изпълнили с огромна радост, защото идолите били унищожени, храмовете - сринати и на местата им били изградени Христови църкви. Божието слово се разпространявало и светата вяра се утвърждавала. След кръщението царят се покаял за предишните си грехове и помолил всички за помощ и молитвено застъпничество. Презвитерът Сифор казал на вярващите:

- Молете се за цар Муздий, за да го помилва нашият Господ Иисус Христос и да му прости греховете.

И цялата църква се молила за царя. На мястото, където било погребано святото тяло на апостола, по неговите молитви ставали много чудеса за слава на Христа, нашия Бог, Комуто заедно с Отца и Светия Дух отдаваме чест и поклонение во веки веков! Амин.

Тропарь апостола Фомы

глас 2

Ученик Христов быв,/ Божественнаго собора апостольскаго сопричастник,/ неверствием бо Христово Воскресение известив/ и Того пречистую страсть осязанием уверив,/ Фомо всехвальне,// и ныне нам проси мира и велия милости.

(Ученице Христов, причастниче на Божествения апостолски събор, с неверието си Христовото възкресение възвестил и с докосване уверил се в Неговото пречисто страдание, Тома всехвални, моли Бога да ни дари мир и велика милост.)

Кондак апостола Фомы

глас 4

Премудрости благодати исполнен,/ Христов апостол/ и служитель истинный/ в покаянии вопияше Тебе:// Ты мой еси Бог же и Господь.

(Изпълнен с премъдростта на благодатта, Христовият апостол и истинен служител в покаяние Ти каза: Господ Мой и Бог Мой.)

Величание святому апостолу Фоме

Величаем тя, апостоле Христов Фомо, и чтим болезни и труды твоя, имиже трудился еси во благовестии Христове.

Молитва святому апостолу Фоме

О, святый апостоле Христов Фомо! Молим тя: сохрани и соблюди нас молитвами твоими от искушений диавольских и падений греховных и испроси нам, рабам Божиим (имена), свыше помощь во время неверия, да не преткнемся о камень соблазна, но неуклонно шествуем спасительным путем заповедей Христовых, дондеже достигнем оных блаженных обителей райских. Ей, апостоле Спасов! Не посрами нас, но буди нам помощник и покровитель во всем житии нашем и помози нам благочестно и богоугодно житие сие временное скончати, христианскую кончину получити и добраго ответа сподобитися на Страшнем суде Христове; да прославим великолепое имя Отца и Сына и Святаго Духа, во веки веков.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

buditeli.info © 2017